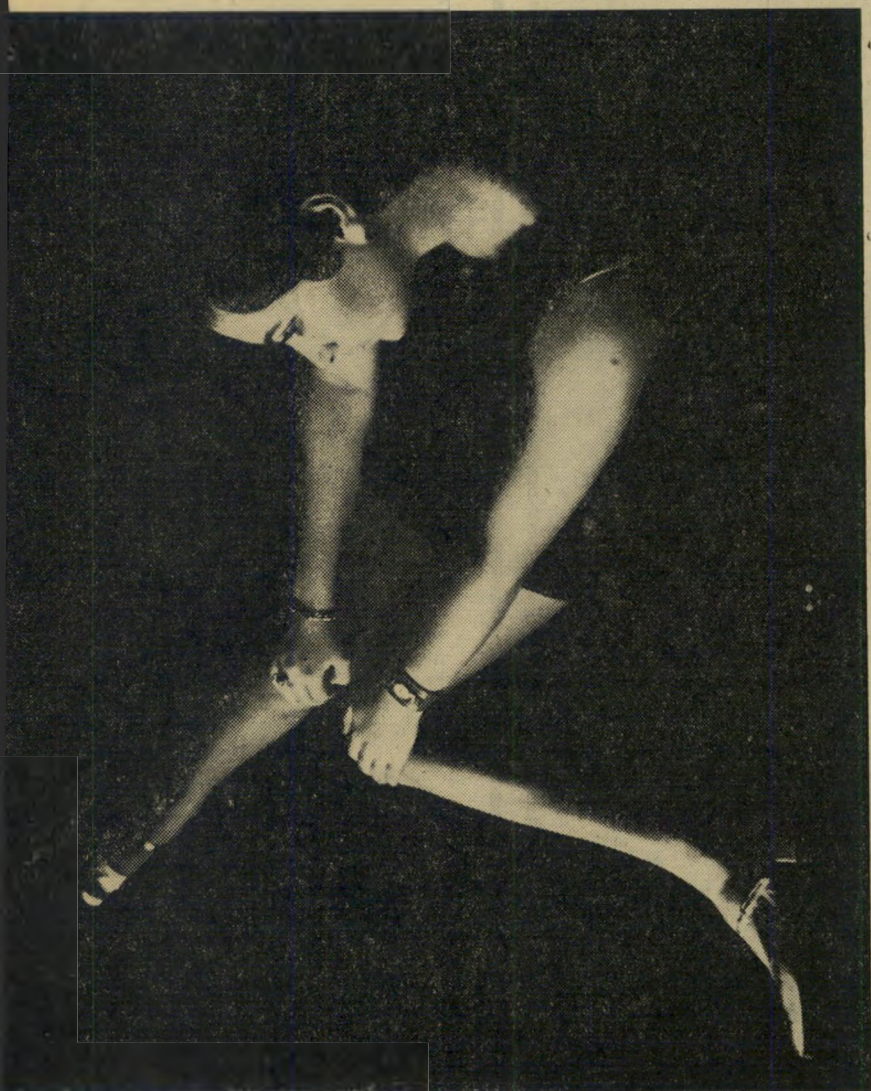

נורית בלאו (מימין בחמונה)
יושבת ליד אלילתה סוויגי
(משמאלה) הדוגמנית מס' ו
של העולם ומחגאה שהיא
בחורה עקומה בדיוק כמוה

הי. יש לי גינגיזם אפילו יותר מאשר לה, אני בת שבע-עשרה, בגיל שלה. והגובה שלי מסר שבעים ושתיים, בערך הגובה שלה. תמיד היו לי צרות, אמרו לי שאני עקומה, עכשיו זה מודרני ואני לא צריכה לנסות ל-התיישר.
 אבל קרה לה אסון אחד, שהורס לה ממש את החיים. כשהיא הגיעה לגיל ההתבגרות צמח לה מתחת לכתפיים מעל לבטן חזה. דבר נורא. והחזה הנה הלך וגדל הלך וגדל

סוויגי

שכלנו

סוויגי, הדוגמנית המהוללת הגיעה ארצה. היא מסתובבת בוינגווי, באלגנטי ובכנייהודה, מבליטה את כל מה שאין לה, מראה לכולם את המראה הנערי המיוחד שלה, ואחר-כך עוד מתפלאה על כך שכל תל-אביב עוקבת אחריה בהערצה ובתימהון.

נערה לדוגמה: למרות שנורית מעולם לא למדה איך להיות דוגמנית, לא בקורסים ולא מתוך ניסיון, הרי שהיא סיגלה לעצמה כל כך הרבה תנועות דומות של סוויגי — שהיא קיבלה גינזינגים של דוגמנית אמיתית.

ועכשיו היא מיואשת, היא לא יודעת מה לעשות.
 "אמנם החזה שלי הוא לא גדול במיוחד, היא מתנצלת, אבל לטחיגי אין חזה בכלל! ואני לא יודעת מה לעשות. נסיתי ללכת עם חגורות אלסטיות על החזה ושמלות שטוחות, אבל בכל זאת ראו. חשבתי אפילו לעשות ניתוח פלסטי, אבל אני לא מוכנה לדבר כזה."

★ ★ ★

איך נראית מבפנים הסוויגי היש-ראלית הזאת? היא כמעט שלא נראית. כל מה שאין לה מבחוץ אין לה גם מבפנים, וגם את זה היא מוכנה להראות ב-גאוה רבה. "אני כותבת שירים עצובים, היא מספרת, בהשפעת מיקרים עצובים ב-מציאות. פרידות עצובות מביאות אותי ל-ידי עצב. בדרך כלל. אבל עכשיו לא. כי יש לי חבר קבוע. אנחנו הולכים כבר חודש. אבל בכל זאת לפעמים אני בכל זאת עצובה. גם עכשיו, כשאני קוראת רומנים עצובים, אני אוהבת נורא לקרוא רומנים עצובים,

הם מסתכלים עלי כאילו נפלתי מה שמיים, היא מתלוננת, מה הם רוצים? היום זה מודרני להראות כך. באנגליה כולם כאלה, רק כאן עוד לא רגילים לזה. וביחוד עכשיו, כשסוויגי משגעת את כל אמריקה. מראה סוויגי, או מראה תרמיל האפונה, או מראה הנערה הבלתי-מפוחצת שהגיע ארצה, הציל ממש כרעע האחרון את נורית בלאו, ועוד נערות ישראליות רבות יחד איתה.

לפני כן אמרו עליה שאין לה גוף, שיש לה בטן שטוחה וגב עקום, שאין לה חזה, ויש לה עיני פרה עגולות תכולות. וברחוב קראו אחריה "רגלי גפרורים!"
 היום כבר כל החברות שלה מסתכלות עליה בקנאה וחולמות על היום בו יראו עקומות ושטוחות כמוה.
 כי כל מה שאין לסוויגי האלוהית — אין גם לנורית הישראלית. "אני טיפוס כמוה", היא מודה בעצמה, "יש לי רגליים עקומות, אני אוהבת את סיגנון הלבוש הנערי ילדו"